

Въ сръда сутринта на 6 ч. князът съ Хитрово, Стоилова, подполковника Котелниковъ, Ползикова, Маринова замина за Радомиръ, Кюстендилъ, Дупница, Самоковъ, ще се върне въ събота вечеръта. — Стояновъ дълго стоя у мене въ канцелариата. Следната учебна година иска да остане директоръ въ Варна; въ София му било много скъжо. — Коцевъ ми телеграфира за помощъ; преследвали го, че ужъ . . . агитиралъ. — Кореспондентъ на Марица тукъ е нѣкакво си момче отъ Безеншековата канцелария Костадиновъ. — Съ назначаването на Маврова извършилъ глупость, макаръ че инакъ го не познавамъ. — Подиръ пладне съ попъ Тодора видѣхъ новоизкопания латински надписъ (първия въ София) въ черквата Възнесение, която сега се престroysа. — Говорихъ дълго на улицата съ префекта Храновъ: раздѣление то по околии, несигурното положение на чиновниците, мизерното положение на сѫдилищата, интриги (селяните отъ Слатина и други села се скарали за нѣкаква гора, тамъ имало старши стражарь единъ старъ опълченецъ, изгонили го, па се оплакали въ княжеската канцелария, че полицията не ги оставила да подпишатъ адресъ). — Вечеръта излѣзе Държ. вестникъ, въ който сѫ обнародвани условията на княза — въ писмо до Еренрота. Бедниятъ български езикъ (на Спаса) — работата е другояче направена, отколкото бѣхме уговорили съ Стоилова. Ако стане нещастие, сами сѫ си виновни, защо не искатъ да чуятъ съветите на благоразумните и безпристрастни хора. — Начовичъ е въ Русчукъ. Независимостъ излѣзе. Бълва гущери противъ назначението на 5-ти комисара; отпечатва отгласи отъ чужди вестници за лейтенанта Батенбергъ и т. н. Imprudence [безразсѫдство]. — Отъ Парижъ има запитване отъ Хавасъ, въ виенските вестници имало телеграми, че Каравеловъ билъ затворенъ и че въ петъ главни български града било обявено военно положение! Вчера между консерваторите се носѣше слухъ, че либералите щѣли да издадатъ нѣкаква си прокламация.

Храновъ ми съобщи днесъ интересни тописа. Покрайната край Струма, отъ Кюстендилъ нагоре, особно южно отъ Брезникъ, се наричала Мрѣката: тамъ имало и манастиръ св. Никола. Около 20 села въ Трѣнско се наричали Бурелъ (отъ буре). Часть отъ източно Брѣзнишко съ късъ отъ Софийско поле до Балкана се наричало Грѣхово, около двадесетъ села. Попъ Тодоръ вчера ми съобщи за дълъгъ гръцки надписъ въ село Василевци, Софийско. Вацовъ ми разправяше за развалини въ село Костуръ въ Пиротско, западно отъ Блато, керемиди, развалини, презъ неговото детинство тамъ градили черква и изкопали златна чаша, пръстени и подобни нѣща. Сбирка отъ такива тописа би била много важна, преди всичко за историята, ала човѣкъ би трѣбвало да пѫтува и да има доста свободно време.